

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-7Sa/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8022200234
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Berežná
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2023:8022200234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Zuzanou Berežnou, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Jozef Karabaš, advokát, so sídlom Ružová 10, 083 01 Sabinov, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 12.10.2021, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Právo na náhradu trov konania sa účastníkom konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 5.5.2022 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 12.10.2021.

Priebeh administratívneho konania

2. Žalobca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 5.4.2021. Žiadosť o dávku v nezamestnanosti bola elektronicky odstúpená Sociálnej poisťovni, pobočka Prešov, dňa 22.4.2021.

3. Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov ako prvostupňový správny orgán žalovaného rozhodnutím č. 10631/2021-PO-DvN zo dňa 16.7.2021 rozhodla, že žalobca nemá nárok na dávku v nezamestnanosti. Voči rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

4. Žalovaný rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 12.10.2021 odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

5. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že žalobca bol poistený v nezamestnanosti v Holandsku od 29.9.2016 do 3.4.2021, v období posledných štyroch rokov pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie, t.j. od 5.4.2017 do 4.4.2021 nepreukázal žiadnu dobu poistenia v nezamestnanosti, ktorú by mu bolo možné zohľadniť na účely vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti. Z uvedeného dôvodu by bolo možné zohľadniť dobu poistenia v nezamestnanosti len v prípade preukázania zachovania pevných väzieb a bydliska na území Slovenskej republiky počas výkonu posledného zamestnania na území členského štátu Európskej únie.

6. V súlade s Rozhodnutím Správnej komisie pre koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia č. U2 z 12.6.2009 (o rozsahu pôsobnosti čl. 65 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 týkajúceho sa práv na dávky v nezamestnanosti úplne nezamestnaných osôb, ktoré nie sú cezhraničnými pracovníkmi, a ktoré mali počas svojho posledného obdobia zamestnanosti alebo samostatnej zárobkovej činnosti bydlisko na území iného členského štátu, ako je príslušný členský štát), boli celková dĺžka pobytu a stabilita zamestnania na území Holandska vyhodnotené silnejšie ako ostatné skutočnosti (rodina a priateľka na Slovensku, bankové účty, mobilný operátor, platenie povinného zákonného poistenia auta), ktoré žalobca uviedol ako väzby na Slovensku. Počas výkonu zárobkovej činnosti v Holandsku sa žalobca v tomto čase dlhodobo zdržiaval, býval, trávil pracovný čas aj mimopracovný čas, platil zákonné odvody i dane na území Holandska. Všetky tieto skutočnosti preukazujú vytvorenie centra záujmov žalobcu počas posledného zamestnania práve na území Holandska.

7. Možnosť uplatniť si nárok na dávku v nezamestnanosti v štáte inom, ako v štáte posledného zamestnania, je len výnimkou zo všeobecného pravidla, ktoré určuje, že nárok na dávku v nezamestnanosti by si mala nezamestnaná osoba prednostne uplatniť v štáte posledného zamestnania, lebo v tomto štáte platila poisťňa pre prípad nezamestnanosti. Tým sa podporí rovnomerné a spravodlivé rozdeľovanie finančných nákladov medzi inštitúciami vyplácajúcimi dávky. Cieľom nariadenia je podporiť hľadanie práce v tom členskom štáte, v ktorom dotknutá osoba bezprostredne predtým platila príspevky na poistenie v nezamestnanosti a zároveň aj to, aby tento štát niesol bremeno výplaty dávky v nezamestnanosti. V prípade priznania nároku na dávku v nezamestnanosti má dotknutá osoba v zmysle čl. 64 základného nariadenia možnosť požiadať o export priznanej dávky v nezamestnanosti do ktoréhokoľvek členského štátu Európskej únie, t.j. aj na územie Slovenskej republiky.

8. V zmysle koordinačných nariadení pojem „bydlisko“ je potrebné chápať v širších súvislostiach ako miesto, kde sa fyzická osoba trvalejšie zdržiava, kde je aj jej centrum záujmov, kde trávi čas v mimopracovnom čase. Dôležité na posúdenie bydliska je aj rodinná situácia a rodinné väzby dotknutej osoby a taktiež povaha vykonávanej zárobkovej činnosti vo vzťahu k jej trvalosti, stabilite a dĺžke trvania. Na zachovanie bydliska a centra záujmov nepostačuje len zachovanie si evidovaného trvalého pobytu. Na prítomnosť žalobcových detí a priateľky na Slovensku bolo prihliadnuté, avšak je neprijateľné, aby sa príliš širokým výkladom pojmu „bydlisko“ mala rozšíriť oblasť uplatnenia čl. 65 základného nariadenia tak, aby zahŕňala všetky osoby, ktoré majú dosť stabilné zamestnanie v členskom štáte a ktoré nechali svoje rodiny vo svojej krajine pôvodu. Žalobca sa v Holandsku zdržiaval viac ako 4,5 roka a v tomto období mal v Holandsku stabilnú pracovnú situáciu, preto zachovanie ďalších rodinných väzieb na Slovensku jednoznačným spôsobom nepreukazuje, že žalobca mal počas zárobkovej činnosti v Holandsku centrum záujmov na Slovensku.

Zhrnutie argumentov žalobcu

9. Včas podanou správnou žalobu, doručenu správnemu súdu dňa 5.5.2022 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 12.10.2021. S právnym názorom žalovaného uvedenom v napadnutom rozhodnutí nesúhlasil a mal za to, že žalovaný a prvostupňový správny orgán nesprávne skutkovo a právne posúdili celú vec.

10. Žalobca mal po celý čas, kedy pracoval v Holandsku, trvalý pobyt evidovaný na Slovensku. V Holandsku iba pracoval, pričom na Slovensko sa vracal každé tri mesiace za rodinou. Na Slovensku mal žalobca po celý čas výkonu práce zachované osobné, sociálne, majetkové a rodinné väzby, ktoré po celý čas upevňoval a rozvíjal. V rámci odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu predložil potvrdenie o vedení bankového účtu a kreditných transakciách na Slovensku, faktúry o používaní telekomunikačných služieb, čestné prehlásenie partnerky, potvrdenie o poisťňom vzťahu s poisťovňou KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s.

11. Na Slovensku mal po celý čas výkonu práce motorové vozidlo, na Slovensku uhrádzal poistenie za vozidlo, na Slovensku si zabezpečoval emisné a technické kontroly vozidla. V Holandsku nemal vybudované žiadne zázemie, okrem výkonu práce, nemal tam žiadne sociálne, majetkové, ani iné väzby. Mzda za výkon práce mu bola vyplácaná na účet vedený na Slovensku. Pracovný pomer v Holandsku mal uzatvorený na dobu určitú a nevedel, či mu bude tento pracovný pomer zo strany

zamestnávateľa predĺžený po uplynutí tejto doby, preto nemožno povedať, že žalobca mal v Holandsku stabilnú pracovnú situáciu. Nemal tam ani vlastné bývanie, býval len v nájme, ktorý mu zabezpečoval a uhrádzal zamestnávateľ.

12. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ číslo C-443/11 zo dňa 11.4.2013, z ktorého vyplýva, že osoba podlieha štátu svojho posledného zamestnania iba na účely využitia služieb na opätovné zaradenie do pracovného procesu, nie na účely získania dávok v nezamestnanosti.

13. Trval na tom, že centrum záujmov mal po celý čas na Slovensku.

Vyjadrenie žalovaného, replika

14. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 8.7.2022 uviedol, že je zrejماً základná zásada, ktorou sa treba viesť pri zohľadňovaní dôb poistenia v nezamestnanosti dosiahnutých na území iného členského štátu Európskej únie pri uplatnení nároku na dávku v nezamestnanosti na území Slovenskej republiky, a to že slovenská doba poistenia v nezamestnanosti musí byť dosiahnutá ako posledná. Iba vo výnimočných prípadoch je možné zohľadniť dobu poistenia dosiahnutú na území iného členského štátu Európskej únie, pokiaľ je dosiahnutá ako posledná. Touto výnimkou zo základnej zásady je situácia, ak si žiadateľ zachová počas výkonu zárobkovej činnosti na území iného členského štátu Európskej únie, centrum záujmov a bydlisko na území Slovenskej republiky.

15. Žalobca bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie nedosiahol dobu poistenia v nezamestnanosti v zmysle platnej slovenskej legislatívy. V konaní o nároku žalobcu na dávku v nezamestnanosti bolo potrebné posúdiť, či si zachoval centrum záujmov na území Slovenskej republiky počas výkonu činnosti zamestnanca na území Holandska.

16. Centrum záujmov je v zmysle čl. 11 ods. 1 vykonávacieho nariadenia možné určiť na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami, ktoré môžu obsahovať dĺžku a trvalosť prítomnosti na území dotknutých členských štátov, situáciu dotknutej osoby, vrátane povahy a osobitných vlastností každej vykonávanej činnosti, predovšetkým miesta, kde sa takáto činnosť zvyčajne vykonáva, trvalosti tejto činnosti a dĺžky trvania každej pracovnej zmluvy, rodinný stav a rodinné väzby, bytová situácia, najmä či je bytová situácia stabilná a či sa členský štát považuje za miesto bydliska osoby na daňové účely.

17. Na území Holandska bol žalobca zamestnaný u jedného zamestnávateľa, najskôr prostredníctvom pracovnej agentúry, neskôr na dobu určitú, ktorá sa vždy po ôsmich mesiacoch predlžovala a pracovný pomer bol ukončený zo strany zamestnávateľa z dôvodu pandémie. Žalobca si počas zamestnania v Holandsku nehľadal prácu na Slovensku, jeho pracovná situácia v Holandsku bola vyhodnotená ako stabilná. Žalobca bol v Holandsku bez blízkych osôb, na Slovensku mal dve dospelé deti z prvého manželstva a priateľku, s ktorou zdieľal spoločnú domácnosť a navštevoval ju trikrát ročne. Zachovanie istých rodinných väzieb na Slovensku jednoznačným spôsobom nepreukazuje, že žalobca mal počas zárobkovej činnosti v zahraničí centrum záujmov na Slovensku. Na území Slovenska žalobca nevládni nehnuteľnosť.

18. Žalovaný zdôraznil, že cezhraničný pracovník je osoba, ktorá vykonáva činnosť ako zamestnanec v členskom štáte a ktorá má bydlisko v inom členskom štáte, do ktorého sa vracia spravidla denne alebo aspoň raz za týždeň. Z uvedeného je zrejmé, že cezhraniční pracovníci majú bez ohľadu na ďalšie skutočnosti, bydlisko v tom členskom štáte, do ktorého sa denne alebo týždenne vracajú, a nie v štáte výkonu zárobkovej činnosti. Žalobca vo vyhlásení uviedol frekvenciu jeho návratov z Holandska na Slovensko trikrát ročne, v žalobe každé tri mesiace. Žalobca preto nespĺňa kritériá pre priznanie statusu cezhraničného zamestnanca v zmysle článku 1 ods. f) základného nariadenia. Z uvedeného dôvodu nie je možné prihliadať na rozsudok C-443/11. Koordinačné nariadenia Európskej únie v oblasti sociálneho zabezpečenia prisudzujú zodpovednosť za výplatu dávok v nezamestnanosti primárne štátu posledného zamestnania. Navrhol žalobu zamietnuť.

19. Žalobca v replike zo dňa 12.8.2022 uviedol, že v Holandsku síce vykonával prácu, ale ku krajine nemá žiadnu väzbu. Všetky väzby a centrum záujmov ostali na Slovensku, kam sa vracal každé tri mesiace. Na Slovensku mal žalobca zachované osobné, sociálne, majetkové a rodinné väzby, ktoré

po celý čas upevňoval a rozvíjal. Tieto skutočnosti žalobca preukázal potvrdením o vedení bankového účtu, faktúrami o používaní telekomunikačných služieb, prehlásením partnerky o dĺžke spolužitia, potvrdením o poisťovnom vzťahu. Na Slovensku mal žalobca motorové vozidlo, uhrádzal zaň poisťné, zabezpečoval emisné a technické kontroly vozidla, zabezpečoval všetky administratívne úkony vo vzťahu k slovenským inštitúciám (banka, poisťovňa, jeho zamestnanie nebolo stabilné, nakoľko mal pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú a nevedel, či mu bude tento pracovný pomer zo strany zamestnávateľa predĺžený po uplynutí tejto doby, preto nemožno hovoriť, že mal stabilnú pracovnú situáciu, nemal vlastné bývanie v Holandsku. Podľa názoru žalobcu boli splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie dávky v nezamestnanosti.

20. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 7.9.2022, žalovaný sa k nemu nevyjadril.

Aplikovaná právna úprava

21. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 104 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, poistenec má nárok na dávku v nezamestnanosti, ak v posledných štyroch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol poistený v nezamestnanosti najmenej dva roky.

23. Podľa § 104 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, rok poistenia v nezamestnanosti je 365 dní poistenia v nezamestnanosti.

24. Podľa § 61 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej ako „základné nariadenie“), príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy podmieňujú nadobudnutie, zachovanie, znovunadobudnutie alebo trvanie nároku na dávky dosiahnutím dôb poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, v potrebnom rozsahu zohľadní doby poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu, ako keby boli dosiahnuté podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje. Ak však uplatniteľné právne predpisy podmieňujú nárok na dávky dosiahnutím dôb poistenia, vtedy doby zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté podľa právnych predpisov iného členského štátu sa nezohľadnia, iba ak by sa takéto doby považovali za doby poistenia a boli dosiahnuté v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi.

25. Podľa § 61 ods. 2 základného nariadenia, s výnimkou prípadov uvedených v článku 65 ods. 5 písm. a) sa uplatňovanie odseku 1 tohto článku podmieňuje tým, že daná osoba bezprostredne ukončila v súlade s právnymi predpismi, podľa ktorých sa uplatňuje nárok na dávky: doby poistenia, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby poistenia, doby zamestnania, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby zamestnania, alebo doby samostatnej zárobkovej činnosti, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby samostatnej zárobkovej činnosti.

26. Podľa čl. 1 písm. i) základného nariadenia, "rodinný príslušník" znamená:

1. i) každú osobu definovanú alebo uznanú za rodinného príslušníka, alebo označenú za člena domácnosti právnymi predpismi, podľa ktorých sa poskytujú dávky; ii) so zreteľom na vecné dávky podľa hlavy III, kapitola 1 o nemocenských dávkach, dávkach v materstve a rovnocenných dávkach v otcovstve, každú osobu definovanú alebo uznanú za rodinného príslušníka, alebo označenú za člena domácnosti podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom má daná osoba bydlisko;

2. ak právne predpisy členského štátu, ktoré sú uplatniteľné podľa pododseku 1, nerozlišujú medzi rodinnými príslušníkmi a inými osobami, na ktoré sú uplatniteľné, manžel/manželka, nepĺnoleté deti a nezaopatrené deti, ktoré dosiahli vek plnoletosti, sa považujú za rodinných príslušníkov;

3. ak podľa právnych predpisov, ktoré je uplatniteľné podľa pododsekov 1 a 2, osoba sa považuje za rodinného príslušníka alebo člena domácnosti iba vtedy, ak daná osoba žije v tej istej domácnosti ako poistenec alebo dôchodca, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak daná osoba je závislá hlavne od poistenca alebo dôchodcu;

27. Pod3a el. 1 písm. j) základného nariadenia, na účely tohto nariadenia „bydlisko“ znamená miesto, kde osoba zvyčajne býva.

28. Pod3a el. 11 ods. 1 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady e. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania základného nariadenia (ďalej ako „vykonávacie nariadenie“), ak je rozdiel v stanoviskách inštitúcií dvoch alebo viacerých členských štátov o určení bydliska osoby, na ktorú sa uplatňuje základné nariadenie, tieto inštitúcie po vzájomnej dohode ureia centrum záujmov dotknutej osoby na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami, ktoré môžu obsahovať:

a) dažku a trvalosť prítomnosti na území dotknutých členských štátov;

b) situáciu dotknutej osoby vrátane:

i) povahy a osobitných vlastností každej vykonávanej činnosti, predovšetkým miesta, kde sa takáto činnosť zvyčajne vykonáva, trvalosti tejto činnosti a dĺžky trvania každej pracovnej zmluvy;

ii) jej rodinného stavu a rodinných väzieb;

iii) vykonávania akejkoľvek nezárobkovej činnosti;

iv) v prípade študentov zdroja ich príjmu;

v) jej bytovej situácie, najmä toho, či je táto situácia stabilná;

vi) členského štátu, ktorý sa považuje za miesto bydliska osoby na dočasné účely.

29. Pod3a článku 48 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (konsolidované znenie), Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prijímu v oblasti sociálneho zabezpečenia opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na poskytnutie voľného pohybu pracovníkov; za týmto účelom uzavrie dohody, ktoré migrujúcim pracovníkom bez ohľadu na to, či ide o zamestnancov, a na nich závislým osobám zabezpečia: a/ započítanie všetkých období strávených do úvahy podľa zákonov príslušných krajín za účelom získania a trvania nároku na dávky a vypočítania ich výšky; b/ vyplácanie dávok osobám s bydliskom na území členských štátov.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

30. S účinnosťou od 1.6.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej ako „správny súd“). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.6.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 1.6.2023 je na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach.

31. Správny súd je povinný postupovať v súlade s procesnými pravidlami, ktoré nastolil zákonodarca v prvej a tretej hlave tretej časti SSP, a to súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vykonať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v spojení so základným a vykonávacím nariadením.

32. Konajúci súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal (vrátane prvostupňového) nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP.

33. Po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami účastníkov konania a s obsahom predloženého dávkového spisu dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná a bolo potrebné ju podľa § 190 SSP zamietnuť z nasledovných dôvodov.

34. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o zamietnutí žiadosti žalobcu o priznanie dávky v nezamestnanosti z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok, a to že poistenec má nárok na dávku v nezamestnanosti, ak v posledných štyroch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol poistený v nezamestnanosti najmenej dva roky.

35. Žalobca pracoval v Holandsku v období od 29.9.2016 do 3.4.2021, kde bol aj poistený v nezamestnanosti. O dávku v nezamestnanosti požiadal na území Slovenskej republiky, keďže mal za

to, že centrum záujmov mal zachované na území Slovenskej republiky. Vychádzal zo skutočnosti, že na Slovensku mal trvalý pobyt, žijú tu dve jeho dospelé deti a priateľka, má tu evidované motorové vozidlo, za ktoré platí povinné zmluvné poistenie, taktiež využíva telekomunikačné služby mobilného operátora na Slovensku. Na Slovensku navštevuje lekára a plní si svoje administratívne povinnosti.

36. V úvode posúdenia súd poukazuje na to, že nárok na dávku v nezamestnanosti vzniká až splnením všetkých zákonom stanovených objektívnych podmienok. Pokiaľ ide o rodinné väzby, správny súd konštatuje, že toto kritérium sa týka len rodinných príslušníkov, t.j. manžela/manželky, nepplnoletých detí a nezaopatrených detí, ktoré dosiahli vek plnoletosti (el. 1 písm. i) bod 2 základného nariadenia). Žalobca nepredložil, ani nenavrhol žiadené dôkazy o tom, že by spĺňal uvedené kritériá. Vo vzťahu k dospelým deťom a družke správny súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že pre účely zachovania väzieb dospelé deti a družka nie sú blízkymi osobami (na porovnanie rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/170/2022).

37. V súvislosti s posudzovaním bytovej situácie žalobcu, najmä eo do ustálenia jej stability, správny súd poukazuje na to, že je potrebné prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu. Skutočnosť, že žalobca býval v Holandsku v podnájme ešte automaticky nezakladá záver o tom, že centrum záujmov je i naialej v Slovenskej republike, ale je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že takáto forma ubytovania nie je v daných podmienkach v Holandsku i v iných členských štátoch nieim neštandardným. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že jeho bývanie bolo v zásade stabilné, keďže mu ho zabezpečoval jeho jediný zamestnávateľ. Žalobcom tvrdená skutočnosť, že domov sa vracal každé tri mesiace, resp. trikrát do roka, v rámci dovolenky, bez ďalšieho nepreukazuje zachovanie centra záujmov žalobcu na Slovensku počas jeho pobytu v priestore Európskeho spoločenstva.

38. Úmysel žalobcu, že sa chce vrátiť na Slovensko, nie je relevantný, keďže postup podľa článku 11 ods. 2 vykonávacieho nariadenia prichádza do úvahy iba subsidiárne, teda v prípade, pokiaľ i po posúdení splnenia podmienok stanovených v odseku 1 tohto článku zostane otázka ustálenia centra záujmov i naialej otvorená.

39. Otázka bydliska je koncipovaná ako otázka faktická, ktorá je objektivizovaná až do tej miery, že niekedy ani úmysel (pociatovaný alebo i trvajúci) a snaha dotknutej osoby nastaviť na zachovanie bydliska v krajine pôvodu. Na tieto účely nie je rozhodujúca na prvom mieste citová väzba k svojmu rodisku, rodieom, ei iným príbuzným, ani viac ei menej ureitý plán niekedy v budúcnosti sa opäť presťahovať do krajiny pôvodu, ale skutočné bydlisko, teda miesto, kde osoba zvyčajne býva (na porovnanie rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžsk/38/2017).

40. Dobu poistenia v nezamestnanosti dosiahnutú na území Holandska do celkovej doby poistenia v nezamestnanosti v súlade s el. 61 ods. 1 základného nariadenia je možné priznať iba v prípade preukázania zachovania pevných väzieb a bydliska na území Slovenskej republiky počas výkonu posledného zamestnania na území Holandska. V konaní o nároku na dávku v nezamestnanosti sa posudzuje zachovanie väzieb žalobcu na území Slovenskej republiky na základe celkového zhodnotenia všetkých dostupných informácií, t.j. údajov a skutočností známych z rozhodovacieho procesu a údajov osvedčených žalobcom v žiadosti o dávku v nezamestnanosti.

41. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný správne posúdil žiadosť žalobcu o priznanie dávky v nezamestnanosti, dôsledne sa zaoberal všetkými zákonnými podmienkami pre priznanie tejto dávky na základe získaných podkladov a vo veci rozhodol tak, že rozhodnutie zodpovedalo zákonným kritériám uvedeným v § 209 zákona o sociálnom poistení.

42. Nakoľko žalovaný správny orgán postupoval zákonne a vydal náležite odôvodnené rozhodnutie, súd v súlade s § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

43. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani seasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný. Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosť neplatia, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.